

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 48. Monachus Patriarcha Constantinopolitanus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Censuris, quas Papa in eum pronuncia-
 verat, absolverent. Responderunt Cle-
 rici omnes, ipsum absolvi non posse, nisi
 jurejurando promitteret, quod in causa,
 de qua agebatur, se judicio Ecclesiæ sub-
 jecturus esset, & nisi Optimates Austria-
 ci pariter juramento se obstringerent,
 quod, si morte abriperetur, ipsi nomine
 defuncti Principis, quæ promississet, im-
 pleturi essent.

His conditionibus absolutus ab ex-
 communicatione Leopoldus obsides Re-
 gi Angliæ reddi jussit, & pecuniam, quam
 debebat, restituit. Quibus peractis e-
 vita decessit. Tum Duce ejus succes-
 sore & non nullis Optimatum ultima
 defuncti mandata perficere recusantibus,
 Clerici funus sepulturæ dari non per-
 miserunt; unde per octiduum corpus
 insepultum mansit, donec cuncti obsi-
 des libertatem recuperassent. Quin e-
 tiam quatuor millia marcarum argenti
 eis oblata sunt, quam pretii partem, pro
 Regis libertate datam, in Angliam re-
 veherent. Sed ea, itineris pericula ani-
 mo præcipientes, accipere ausi non sunt.

§. XLVIII.

*Monachus, Patriarcha Hierosoly-
 mitanus.*

Heraclio in obsidione urbis Acriæ an-
 no millesimo centesimo nonagesimo

*Papeb. to. 14.
 p. 51.
 pri. Rigord. p. 37.*

Sæcul. XII. primo mortuo, titulus Patriarchæ Lati-
 A.C. 1195. ni Hierosolymitani collatus est Sulpitio,
 qui eum non ultra annos tres gessit (*).

Anno autem millesimo centesimo nonagesimo quarto, Sulpitio per electionem subrogatus est Magister Michael, Ecclesiæ Parisiensis Decanus. Titulus Magistri, quæ vox idem significat ac Doctor,

(*) Dixerat Fleurius superius §. XXXIII. Heraclio, quem hic affirmat in obsidione Aciensi anno millesimo centesimo nonagesimo primo occidisse, a Cœlestino III. Papa successum fuisse Albertum Eremitam, Episcopum Bethlehemiticum, cujus mentionem hic nullam facit, sed subrogat Heraclio Sulpitium. Si autem Sulpitius tres annos Patriarchæ Titulo gavisus est, scilicet usque ad annum millesimum centesimum nonagesimum quartum, duos extitisse Patriarchas Hierosolymitanos necesse est, vel Albertum brevissimo tempore isto honore potitum. In Critica Antonii Pagi ad annum millesimum centesimum nonagesimum primum lego: *Quare accurate Interpolator Chronici Aquincinini . . . scribit: Albertus Eremita, Petri Eremitæ, qui Belli Sacri Auctor Urbano II. Pontifici fuit, pronepos, ex Episcopo Bethlehemitano Patriarcha Hierosolymitanus post Heraclium a Cœlestino Papa constituitur . . . Albertum vero fuisse Latinum, ostendit electio ejus facta a Cœlestino Papa, & Cognatio cum Petro Eremita, qui Gallus erat. Sed nec ex istis apparet, quamdiu Albertus Patriarcha Hierosolymitanus fuerit.*

Doctor, & novissimo tempore viluit, il- Sæcul. XII.
 la ætate magno honori ducebatur, ipfis- A.C. 1195.
 que Episcopis & Cardinalibus tribueba-
 tur. Ceterum Michael, cognomento
 Corvoniensis, Parisiis scientiarum Pro-
 fessor celeberrimus, primo Canonicus
 & Cancellarius Ecclesiæ Cathedralis fuit,
 tumque Decanus Ecclesiæ Meldensis,
 deinde Laudunensis & tandem Parisien-
 sis. Capitulo autem Laudunensi con-
 querenti, quod sibi tantus vir eripe-
 retur, Stephanus Abbas S. Genovevæ
 & postea Episcopus Tornacensis, datis ad
 eos literis consolatoriis, monebat, unam
 Ecclesiam alteri istud Caritatis commer-
 cium debere, ut viros optimos sibi in-
 vicem communicarent. Michael igitur
 Corvoniensis anno millesimo centesimo
 nonagesimo primo, post obitum Matthæi
 Monmorancii, eligitur, virtute & do-
 ctrina præsertim Theologica clarus.
 Tum Patriarcha Hierosolymitanus vige-
 sima quarta Aprilis anno millesimo cen-
 tesimo nonagesimo quarto nominatus,
 vix elapsis diebus quindecim, a Clericis
 Senonensibus, Rege Philippo, totiusque
 civitatis populo consentiente, Archiepi-
 scopus expetitur. Vacabat nobilissima
 Sedes, Guidone Noviomensi vigesima
 Decembris anno millesimo centesimo
 nonagesimo tertio fatis functo, quam
 deinde Michael annis sex tenuit.

In

Ep. 158. al.
175. Et ibi
nota.

Gall. Chro.
to. 1. p. 635.

Sæcul. XII.

A.C. 1195.

*Hist. trans.**br. S. Ph.**Bol. to. 12.**p. 16.**Gio Villani.**lib. 5. c. 13.*

In Cathedra Patriarchali Hierosolymitana Successor ei datus est quidam patria Florentinus, cui nomen Monaco, id est Monachus, vir Theologiæ, Juris Canonici, & Medicinæ, peritus, a Patriarcha Heraclio Cancellarius constitutus & deinde Archiepiscopus Cæsariensis a Capitulo & ab omnibus Suffraganeis electus. Hierosolyma Saladini armis expugnata, Monachus Florentiam reversus, & annos circiter duos ibi versatus, comperto, quod Christiani Acriam in suam potestatem redegerint, iterum in Palæstinam proficiscitur, ubi paulo post Archiepiscopi, Episcoporum, & Canonorum suffragiis, Rege licentiam concedente, Patriarcha Hierosolymitanus eligitur. Annis exinde novem hæc Dignitate fulsit.

§. XLIX.

*Dositheus Patriarcha Constantinopolitanus.**Sup. Lib.**LXXIII.**§. 61.**Nicet. p. 259.*

Inter hæc Dositheus Patriarcha Græcus Hierosolymitanus Constantinopolim translatus fuerat. Quippe Isaacius Angelus Imperator ab hac Sede anno millesimo centesimo nonagesimo secundo Nicetam *Montanes* amovit, etsi eundem ipse evexisset. Repulit autem invitum, cum nihil haberet, quod ipsi objiceret, nisi